

Ulykker, der er fremkommet ved den sidste Stormflod, og hvem borger os for, at vi ikke allerede næste Aar, om der end er gaaet et eller to Aarhundreder, siden vi have haft en saadan Stormflod, kunne faae en lignende. Jeg tror derfor ikke, at man skal være saa nøjesende ligeoverfor saamange Statsborgere og ligeoverfor Staten, at man skal tage Hensyn til en Udgift af 50,000 Rd. mere eller mindre, naar man derved kunde sikke sig tilstrækkelig for Fremtiden. Efter at den høitærede Minister har udtalt sig saa bestemt imod at give et saadant Tilskud, ser jeg virkelig ikke, hvorledes vi skulle blive i Stand til at opføre dette Dige paa Sydfalster. Det ligger meget nær for mig at komme til den samme Slutning, som det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Chr. Pedersen) kom til, nemlig, at dersom vi skulle paalægge vedkommende Lodsieiere og Beboere paa disse Egne saa uhyre Byrder, da ville de snarere søge hen over Atlanterhavet end blive paa det Sted, hvor de nu bo; men dette er, synes det mig, at gaa temmelig vidt, at ville sætte dem i en saadan Forlegenhed. Det forekommer mig at være en uafviselig Pligt for Staten, hvilket ogsaa ved flere Leiligheder er udtalt, at sørge for Statsborgernes Liv og Eiendom, naar Forholdene ere saaledes, at de ikke tilstrækkelig kunne sørge for sig selv. Jeg vilde, som jeg tidligere har udtalt, gjerne have Sagen fremmet saa meget som muligt; men under disse Omstændigheder ser jeg neppe, hvorledes Thinget skal komme til en heldig Ende med den. At nedlægge et Udvalg for nærmere at drøfte Sagen, vilde tildeels forsinke den, og den ærede Minister har jo ikke givet os stort Haab om, at der vil kunne vises mere Smødekommun fra Statens Side; men ikke desto mindre tror jeg dog, at det under disse Omstændigheder vil blive det Rette, for at kunne træffe det Forhold, der skal komme frem mellem Amtet og Beboerne og for at se, hvorledes det ellers vil stille sig, om Digeets Høide vil kunne reduceres noget, saaledes at vi dog i alt Fald kunne faae et foreløbigt Værn.

Judenrigsministeren: Det ærede Medlem tvivler mig virkelig til atter at tage Ordet og til at udtale Ting, som han maaste helst vilde have, at jeg ikke skulde udtale. Jeg vil nu for det Første sige, at naar man erkjender, at der, ved den Foranstaltning, der her tilfigtes, skaffes en virkelig Forbedring for Eiendommene, saa kan man ikke forlange, at man ikke selv skal have en temmelig alvorslig Byrde deraf. Det er sikkert

nok, at naar Diget bliver 12 Fod høit, da ville de Vedkommende have en Sikkerhed — og lad mig her indskyde, at naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) undrede sig over, at der ikke ogsaa her i Forslaget var sagt, hvor bredt Diget skulde være, saa maa jeg dertil bemærke, at dette er Noget, der meget vil afhænge af Forstanden og af mange andre Ting, og det er derfor naturligt, at det tekniske Tilsyn fra Statens Side skal træde til og sørge for, at Diget faar de Dimensioner, som ere nødvendige. Men for atter at vende tilbage til det ærede Medlem, vil jeg sige, at naar man opnaar en Betyggelse, som man hidtil ikke har haft, og som man vel at mærke ved den ulykkelige Begivenhed har faaet at vide, at man ikke godt vil kunne undvære, da maa man, naar man ikke kan faae Staten til at betale hele Gildet, finde sig i selv at bære en ikke ubetydelig Del af Omkostningerne; thi man har selv Nyttens af at forbedre sin Eiendom. Men det, jeg nærmest vilde sige det ærede Medlem, er, at de Beregninger, som han har gjort over disse uoverkommelige Byrder, der ville blive lagte paa Befolkningen, kan jeg paa ingen Maade erkjende for holdbare. Efter min Beregning vil det, der vil komme til at hvile paa de enkelte Mænd, være omtrent 100—120—130 Rd. pr. Tde. Gaarjord, som vel at mærke ikke forlanges betalt; men som man skaffer dem Penge til, imod at de kunne forrente og afdrage Summen i 28 Aar. Det ærede Medlem kan ikke, samtidig med, at det er en Kjendsgjæring, at Lørdene paa Sydfalster ere nogle af de bedste og fedeste i Danmarks Land, paasta, at en Bonde der ikke skulde kunne taale at give omtrent 50 Rd. om Aaret for at opnaa en meget betydelig Fordel for sin Eiendom.

Chr. Pedersen: Jeg kan ikke lade være at knytte nogle Bemærkninger til den høitærede Ministers Forklaring om Stillingen derovre hos os. Den høitærede Minister siger, at for Lolland-Falsters Vedkommende er den Hjælp, der er ydet, tæt ved at være fuld Erstatning. Det er den ganske vist ikke, og den Antagelse beror ganske vist paa den uhyre store Mangel, som er tilstede ved den stedfundne Laxation, en Mangel, som der ikke i mindste Maade blev taget Hensyn til, hvor meget der end strax blev antet derover. Jeg skal imidlertid ikke være ved det Spørgsmaal; det kan ikke hjælpe, den Mangel er nu engang tilstede. Men den ærede Minister kom — og det er navnlig det, jeg vilde henlede Opmærksomheden paa —